

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 72/2019
24.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Вукмана Бошковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1382/2017 (Кн 74/17 од 16.04.2018. године) и Вишег суда у Новом Саду Кж1 260/18 од 18.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1382/2017 (Кн 74/17) од 16.04.2018. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 260/18 од 18.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1382/2017 (Кн 74/17) од 16.04.2018. године окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, а на основу члана 63. став 1. КЗ је одређено да ће се у случају опозива условне осуде окривљеном у изречену казну затвора урачунати време које је провео у притвору од 05.09.2017. године до 28.09.2017. године. На основу члана 84. у вези члана 78, 79. и члана 80. КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара која ће се извршавати у одговарајућој здравственој установи и која не може трајати дуже од две године, те је одређено да ће суд, уколико се окривљени из оправданих разлога не подвргне лечењу на слободи или лечење самовољно напусти, одредити да се ова мера принудно изврши у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи. Окривљени је на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 7) и 8) ЗКП, обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 13.512,00 динара на име награде за извршено неуропсихијатријско вештачење као и да оштећенима ББ и ВВ на име награде

нужних издатака пуномоћника исплати износ од 43.500,00 динара, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 260/18 од 18.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног, адвокат Вукман Бошковић, због повреде закона са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело и укине изречену меру безбедности или да ублажи изречену кривичну санкцију.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблаговремен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због таксативно наведених повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред жалбеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињенице да је окривљени АА, пресуду Вишег суда у Новом Саду Кж1 260/18 од 18.10.2018. године, примио 09.11.2018. године, а да је његов бранилац, адвокат Вукман Бошковић, захтев за заштиту законитости поднео препорученом поштиљком преко поште дана 19.12.2018. године, дакле након протеча рока од 30 дана, који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио неблаговременим.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа –судија
Бата Цветковић,с.р.

